

HỘI HỒNG ÂN ĐỨC TIN, THỪA SAI Ý BỊ MÙ TẠI BA-TÂY

Cha Francesco Cavazzuti là Linh Mục thuộc Hội "Fidei Donum - Hồng Ân Đức Tin" của giáo phận Carpi (Trung Bắc Ý). Cha chào đời năm 1934 và thụ phong Linh Mục năm 1958. Trong những năm đầu đời Linh Mục, Cha làm Cố Vấn giáo phận cho giới trẻ thuộc Hội Công Giáo Tiến Hành. Sau đó Cha được chỉ định làm Tuyên Úy cho giới công nhân. Nhiệm vụ đưa Cha đến gần các vấn đề xã hội và thúc giục Cha hăng say loan báo Tin Mừng cho người nghèo và người gặp khó khăn trong cuộc sống.

Sau 10 năm thi hành chức vụ Linh Mục bên cạnh anh chị em kém may mắn, Cha Francesco nghĩ đến chuyện ra đi phục vụ cho những người nghèo khác tại Goiás bên Ba-Tây, với tư cách là thành viên Hội Hồng Ân Đức Tin. Cha lên đường truyền giáo năm 1969. Lúc ấy Cha 35 tuổi.

Địa bàn hoạt động đầu tiên của Cha là các cứ điểm truyền giáo tại Jussara, Santa Fè và Britannia. 9 năm sau, 1978, Cha trở thành

Cha Sở giáo xứ Sanclerlândia và Mossâmedes. Với tư cách Linh Mục Thừa Sai, Cha nhiệt thành đứng về phía người nghèo và người không ruộng đất. Cha hoạt động hăng say đến độ có lần suýt bị chính quyền trục xuất khỏi Ba-Tây. Nhưng Cha không nao núng.

Thế rồi một biến cố đau thương xảy ra trong cuộc đời truyền giáo. Ngày 27-8-1987, sau buổi canh thức cầu nguyện nơi một làng quê, Cha Francesco Cavazzuti bị bắn trúng thương nơi mặt. Cha được đưa ngay đến Bệnh Viện Thánh Nữ Monica ở Goiânia. Tại đây Cha chiến đấu với tử thần. Cha thoát chết nhưng đôi mắt bị mù. Năm ấy Cha 53 tuổi, tuổi của nhiệt huyết và của hăng say hoạt động tông đồ. Thế nhưng, thử thách mang đến cho Cha nhiều nghị lực hơn cũng như tăng thêm Đức Tin giúp Cha can đảm tiếp tục thi hành sứ vụ Linh Mục.

Ngoại trừ thời gian dưỡng bệnh tại làng Cibeno - nơi sinh trưởng - Cha Francesco lại trở về với các tín hữu thân yêu ở vùng đất Ba-Tây. Từ đây, Cha vừa loan báo Tin Mừng vừa là chứng nhân đích thật cho Tin Mừng Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Độ con người. Thời gian trôi qua hơn 50 năm Cha bước lên bàn thờ dâng Thánh Lễ và quá 20 năm Cha sống cảnh mù lòa.

Cha tâm sự: Con người ngày nay tin vào các chứng nhân nhiều hơn các bậc thầy, vào kinh nghiệm sống nhiều hơn đạo lý, vào chứng tá các vị thánh hơn các lý thuyết. Chứng tá đời sống các tín hữu Công Giáo là yếu tố hàng đầu mang lại thành quả cho công cuộc truyền giáo. Đức Chúa GIÊSU KITÔ chính là Vị Chứng Nhân Tuyệt Vời và là mẫu gương cho hết mọi chứng tá của tín hữu Kitô.

Trong cảnh mù lòa, Cha thường ngâm nga lời kinh: "Hỡi Em Ánh Sáng, Ta nhung nhớ Em biết chừng nào!" Lời kinh giống như tiếng kêu của ông Gióp, một lời than không có câu trả lời. Vâng, tại sao? Tại sao

chỉ trong nháy mắt, trong một giây phút bất hạnh, một con người có thể đi từ vùng ánh sáng sang cõi tối tăm? Giờ đây ánh sáng trở thành em gái thân yêu, người tình muôn thưở biến mất tận mãi nơi đâu??? Ánh sáng biến mất trở thành Ánh sáng của tìm kiếm và của đợi mong!!!

Đúng thế, giờ đây Cha Francesco Cavazzuti trở thành biểu tượng mong chờ hy vọng của người dân Ba-Tây, của những bà mẹ bà vợ có con trai có chồng bị giết vì chiến tranh. Đây là sự đợi chờ của người mong mặt trời xuất hiện mang lại ánh sáng và sức nóng sưởi ấm cuộc đời giá lạnh. Nhưng trước hết và trên hết, đây là sự mong chờ của mọi tín hữu Công Giáo, chờ đợi Ánh Sáng mới, Ánh Sáng duy nhất đến từ Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Độ nhân loại.

... "Con yêu mến Ngài, lạy Chúa là sức mạnh của con. Lạy Chúa là núi đá, là thành lũy, là Đấng giải thoát con. Lạy THIÊN CHÚA con thờ, là núi đá cho con trú ẩn, là khiên mộc, là Đấng cứu độ quyền năng, là thành trì bảo vệ .. Vâng, lạy Chúa là THIÊN CHÚA con thờ, Chúa làm cho ngọn đèn của con sáng tỏ. Ngài soi chiếu vào đời con tắm tối mịt mù .. Đường lối THIÊN CHÚA quả là toàn thiện. Lời Chúa hứa được chứng nghiệm tỏ tường. Chính Ngài là khiên che thuẫn đỡ cho những ai ẩn náu bên Ngài" (Thánh vịnh 18).

("Rogate ergo", Novembre/2005, trang 47-48)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt